

**Posudek oponenta
na diplomovou práci Jakuba Kozojeda
„Podmíněné zastavení trestního stíhání“**

Předložená diplomová práce obsahuje 46 stran textu a je přehledně členěna do úvodu, tří základních kapitol a závěru. Vnější úprava práce je dobrá. Okruh použité literatury je v zásadě přiměřený zvolenému tématu práce. Citace i parafráze jsou důsledně označovány. Po formální stránce splňuje předložená práce požadavky na ni kladené.

Diplomant si za téma své práce zvolil problematiku sice nikoliv netradiční, avšak současně poměrně obtížnou. Téma je přiměřeně náročné na vyhledání a zpracování pramenného materiálu a rovněž na samotné obsahové zpracování, neboť kromě učebnic a komentářů je monotematické zpracování dané problematiky poměrně nečetné. Z tohoto důvodu jde o téma určitě aktuální a jeho zpracování je proto rovněž přínosné.

Po stručném úvodu, ve kterém diplomant charakterizuje cíl a zaměření své práce, se nejprve věnuje v obecné rovině problematice odklonů. S diplomantem třeba souhlasit, že mezi odborníky skutečně neexistuje jednota názorů na pojem odklonu, a tedy ani na to, které procesní instituty mezi odklony řadit. Proto také narovnání vztahu mezi pachatelem a poškozeným, což je podstata tzv. restorativní spravedlnosti, není imanentním rysem všech alternativ standardního trestního procesu. Dále podaný výklad o některých formách odklonů (narovnání, odstoupení od trestního stíhání, dohoda o vině a trestu, trestní příkaz, fakultativní zastavení trestního stíhání) nepřekračuje základní učebnicové poznatky.

Jádrem diplomové práce je kapitola třetí, zabývající se podmíněným zastavením trestního stíhání. S názorem na praktické důsledky rozšíření okruhu trestných činů, ohledně nichž přichází podmíněné zastavení trestního stíhání do úvahy, o všechny nedbalostní delikty, tedy bez ohledu na trestní sazbu, lze souhlasit. Správné je rovněž odlišování souhlasu obviněného s postupem podle § 307 tr. řádu od doznání obviněného, jakkoliv obé může být (a zpravidla také bývá) obsahem jediného procesního úkonu. Diplomant pléduje pro zachování požadavku doznání jako jedné z podmínek podmíněného zastavení, resp. pro zachování případně další procesní využitelnosti takového doznání, přičemž tento svůj názor zdůvodňuje smysluplnými argumenty. Zůstává však otázkou, proč v případě narovnání zákonodárce zvolil zcela jiný přístup. Souhlasit třeba s názorem, že uplatnění dané formy odklonu nemůže být na újmu, pokud poškozený náhradu škody odmítá. Problematictější je ovšem situace opačná, kdy poškozený uplatňuje nároky zcela neúměrné. Pěkně je zpracována partie o významu osoby obviněného a okolností případu pro rozhodování o podmíněném zastavení trestního stíhání. Výhrady, které diplomant vznáší ohledně druhého odstavce

ustanovení § 307 tr. řádu, lze akceptovat. Lze snad ještě doplnit, že trestní řád bohužel ani neupravuje mechanismus dosažení koncenzu obviněného a státního zástupce, resp. soudu, na těchto závazcích. Názor, že bude-li obviněný řídit i přes závazek zdržet se řízení motorových vozidel, nebude se jednat o trestný čin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zák. (str. 34 odstavec 2), je ovšem v rozporu s judikaturou (4 Tdo 1093/2016). Dobře zpracovány jsou rovněž partie o podmínkách osvědčení se. Zajímavé je stručné srovnání s úpravou slovenskou.

Poslední kapitola práce je věnována úvahám de lege ferenda. Diplomant zde předně doporučuje, aby při splnění zákonných podmínek bylo podmíněně zastavení trestního stíhání obligatorní. Posouzení, zda „lze takové rozhodnutí považovat za dostačující“, závisí ovšem na úvaze státního zástupce nebo soudu, takže „obligatornost“ by byla poněkud iluzorní. Diplomant dále doporučuje zavedení možnosti narovnání „s podmíněným odkladem“. Není ovšem zřejmé, zda podmíněně odložené by mělo být i schválení narovnání nebo pouze zastavení trestního stíhání.

Celkově lze předloženou diplomovou práci hodnotit jako dobrou. Diplomant prokázal, že se náležitě seznámil nejen s právní úpravou, ale rovněž s dosavadním literárním zpracováním, judikaturu a nálezy Ústavního soudu ČR. Kladem práce je rovněž systematičnost zpracování, dobrá práce s pramenným materiálem a v neposlední řadě i pěkná formulační a jazyková úroveň zpracování. Práce je ovšem snad až příliš pod vlivem výchozích pramenů, jakkoliv diplomant důsledně citace a parafráze označuje a na několika místech vyslovuje i svůj vlastní názor, byť v některých případech poněkud diskusní povahy.

Předložená diplomová práce po obsahové i po formální stránce splňuje veškeré požadavky na ni kladené a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při ústní obhajobě své práce by se diplomant mohl vyjádřit k otázce, zda státní zástupce nebo soud mohou trestní stíhání podmíněně zastavit v případě, kdy obviněný sice uhradí reálně způsobenou škodu, avšak nedostojí zcela nepřiměřeným požadavkům poškozeného na výši náhrady.

Předběžná klasifikace: velmi dobře

V Praze dne 8.9.2017

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
oponent